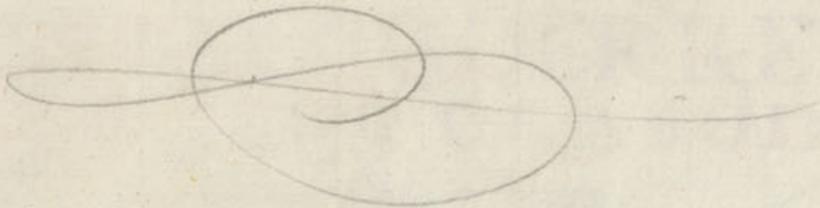

Obra protegida por direitos de autor

2a

O. 17-12 - 8 =

François etienne Marquez Giralde de la Ville

H-E
5
18

ERTORIUM.

S. B. S.

GENERALIS

rerum materialium.

ETIA IN LIBRO DICTO

GUERREIRO

Q. A. BOIM.

ad hoc.

INSPICATA REPERIUNTUR.

DE PEPARANTI

ET TUS.

IN PESSIMO COMPACTUS

ACQUERRIR A

mentis Insignis Ex-
emplarum Legum, in sup-

2^a

MEDIO XERGUM

0
J. J. P. D. A. G.
A. E. C. O. P. D. A. M. A. S.

17-5-18.

1866 LA SIEGE DE MIREPOIX

4-E

5

1866

ALEXANDRE DUMAS

3 A.D. 3

REPERTORIUM,
S E U
INDEX GENERALIS

Omnium rerum notabilium,

QUÆ CONTINENTUR IN TOTO OPERE

**D. DIDACI GUERREIRO
CAMACHO DE ABOIM:**

Cum indiculo verborum,

SUB QUIBUS PRÆFATÆ MATERIÆ DISPOSITÆ REPERIUNTUR.

SANCTISSIMÆ DEIPARENTI

Suppliciter

CONSECRATUS;

NEC NON

NOVITER, SEDULO, ET ADAMUSSIM COMPACTUS

A

D. ANTONIO MOREIRA

P E G A S,

Juris-Consulto Lusitano, Sanctæ Ulyssiponensis Inquisitionis Fa-
miliari, in Domini nostri Jesu Christi militia Equite, in Sup-
plicationis Senatu Advocato.

João Guedes

ULYSSIPONE,

Ex Officina BERNARDI ANTONII DE OLIVEIRA.

Anno Domini M. DCC. LXIII.

Cum facultate superiorum, ac Privilegio Regio.

Livr.º de R. Collegio dos Militares

ARRETRARIO
INDEX GENERALIS
D.DIDACI GUERRERO
CAMACHO DE ABONI:
SANTISSIME DEPARTE
CONSECRATA;
NASCITUR, SE DULO, ET ADMISSA COMPACTA
A
D.ANTONIO MOREIRA

UTILISPIONE.

Anno Domini MDCCLXIII.

Cum laudabilis libellus, in Thesaurus Regis.

E. Olinger BERLINI ANTONII DE OUTRIGO

AFFLICTORUM MUNIMINI,

quod

Adèd virium exuperantiâ forte,

Adèd ingenti robore præpotens,

ut

Virulentum nedùm serpentem destruxerit,

Sed funditus extinxerit:

Et, ne in genus humanum diffuderit virus,

Penius hercùle fregit vires.

HOMINUM PROTECTRICI,

quaæ,

Quasi eorum Mater,

Haud illos, ceu amans, duntaxat diligit;

Verum potius, sicut amatrix, ardet.

ANGELORUM PRINCIPI,

quaæ

Taliter pulchra intus,

Taliter venustra foris,

ut

Non solum splendorem delibârit à Patre in Cælo,

Sed hæreditatem respueret Protooplasti in solo.

CÆLORUM REGINÆ,

quam

Tali gratiarum plenitudine,

Tali perfectionum congerie

Næ ab æterno insignivit Omnipotens,

ut foret

Patris, Filii, Spiritusquè Paracleti

Eleæta Filia, quæsta Mater, selecta Sponsa;

Neutiquamquè

Quis unquam inficias ierit,

Quod Triados Templum evaserit.

TIBI EQUIDEM

O' DEIPARA SACRATISSIMA

(Si Optata à primordio mirabilis iutrix,

Nunc, (E) semper) invocata proteætrix,)

Hæc laboris sui munuscula ut foveas,

Obsequentissimus consecrat ut faveas

Antonius Moreira Pegas.

* ii

AD

ARTICULORUM MUNIMENTI

Quod sitiam exceditam fore
quod invenit locum habendum

Uniusmodi sicut in libetum regimur

Si ergo possimus invenire

Si ne invenimus possimus invenire

Primum possumus dare eam

HOMINUM PROTECTORI

Quod sitiam exceditam fore
Habemus casum, quoniam sicut
Casum possumus, quoniam

ANGELORUM PRINCIPI

Tunc possimus dare
Tunc possimus dare

Non possumus libetum regimur nisi Casum

Si possimus libetum regimur nisi Casum

CETERORUM REGNI

Tunc possimus libetum regimur
Tunc possimus libetum regimur

Non possumus libetum regimur

Si possimus libetum regimur

TIBI PROTECTORI

O. DEIPARU SACRATISSIMI

Si Oportet & possimus munere munus

Vnde, (S)icut possimus munere munus

Haec potest si munere munus possimus

Opere munere munus possimus munus

Autorum Motus Poesis

dente non gerit? n. 6.; quid quando vetus frumentum non vendit, & vetusta ædificia non reficit? n. 7.; tenebunturne si res pupilli non locaverint sicut suas? n. 9. 10. p. 295.; quid si res suas, & non pupilli salvassent? n. 11. 12.; puberis tamen, impuberis vè bona non coguntur præferre suis, quoties de animæ periculo deagitur: n. 13.; an circa pupilli, seu minoris res maiorem, vel eandem diligentiam adhibere adstringantur tutores, & curatores, quām circa res suas? Pro prima à n. 8. ad 13. à p. 294; pro secunda parte in n. 14. 15. p. 295. Negantes pecunias pupillares habere, & de mendacio convicti, non datâ justâ causa, ad usuras obligantur: n. 16. p. 295.; si eorum culpâ debita præscribantur, vel debitores non solvendo fiant, coguntur de suo solvere: n. 17.; quod papillo, adultovè utilius fuerit inquirere debent, aliter illis imputabuntur sumptus pupillo non expedientes: n. 18.; modum, conditionem vè pupillo, aut minori adjectam adimplere tenentur, si interesse conditionem vitare velint: n. 19.; canones, & pensiones solvere, si de commisso, de damnis, de interesse teneri non velint: n. 20. p. 295.; si indebitum solvant adversum eos ad damna, & interesse in litem juratur: n. 21. p. 296.; si contrahentes damnum pupillo intulerint, ex proprio solvent, & est in electione minoris, seu pupilli, si restitutionem petere nolint: n. 22. 23. 24.; ubi de hac restitutione, pupillorum negotia diligenter expedire debent, &, si per se nequeant, diligentibus committere: n. 25.; si malè gerant, extra ordinem puniuntur: n. 26., &, si bonis careant, corpore luunt: n. 27.; testatorem dolo inducere ad sibi relinquendum, quod pupillo, aut adulto relinquere volebat, haud possunt: n. 28.; ex lata culpa contrâ tutorem, & curatorem in litem juratur: n. 29.;

de casu fortuito tenentur, si dolus, vel culpa lata illum præcesserit: n. 30.; si bene, & rectè rationem prætare promiserint, de levissima etiam tenentur: n. 31.; prout etiam de eo, quod dolo, lata, vel levi culpa non acquisierint, cùm possint: n. 32.; neo non de damno dato in bonis alterius provinciæ, quando alium sibi tutorem, seu curatorem dari non curârunt: n. 33.; &, si alius tutor ad id datus sit, tanquam conjunctus obligatur: n. 34. p. 296.; si à creditoribus interpellati non solverint, ad usuras obstringantur: n. 35. p. 297.; & ad interesse quando restitutionem adversus moram non petierint: n. 36.; dicta verumtamen procedunt in tute, curatorevè noxiæ causâ dato: n. 37.; quando ob amissa instrumenta teneantur: n. 38.; in quantum obligantur si fructus non vendiderint: n. 39.; quonam in loco vendendi sunt, & ad quodnam tempus servari debeant? n. 40.; adstringuntur etiam ad interesse si bona tempore peritura non vendiderint: n. 41.; itidem si pecunias ad honestum lucrum non colocaverint; & quando pretio autoritate publicâ taxato excusentur? n. 42. 43.; si contutorem, vel concuratorem suspectos, cùm potuerint, non fecerint, tenentur: n. 44.; nec non si justo pretio non vendiderint: n. 45.; verum, ut de furto teneantur, furtum esse factum absque eorum culpâ probare debent: n. 46.; obligati ad custodiam an, & quando de casu fortuito teneantur? tr. 4 l. 4. c. 13. de n. 46 ad 54. ex p. 297.; pupilli bona aliis obligata redimere tenentur, alias ad interesse obstringuntur: n. 55.; & pariliter si à debitoribus non exigant, qui posteâ non solvendo fiunt: n. 56. p. 298.; & similiiter si terminum eis prorogaverint, & in illo non solvendo fiant: n. 57.; obligantur quoque ex dolo, culpa lata, levi, & levissima institorum,

ex-

exercitorum, & factorum à tutoribus, seu curatoribus electorum: n. 58. p. 299.; & ex culpa levissima quando tutelam ambierunt, curam vè postulârunt: n. 59.; ex culpa tamen levi non adstringuntur si in prædiorum emptione captio intervenerit: n. 60.; quod exemplificatur in emente minus idoneam rem: n. 61.; & quando in exigendis debitibus leviter peccaverint: n. 62.; pupillus verò suscepitæ tutelæ tempore debitores esse solvendo probare cogitur: n. 63.; de levi culpâ, etiam non tenentur tutores, & curatores, si ratione pecuniae amissæ, & non quæsitæ convenientur: n. 64.; nec quando de gestis, de consilio, & interventu matris, & consanguineorum factis conventi: n. 65.; nec quando locupletiores facti non sunt, nec in dolo vero essent, & ei facta fuit liberatio à redditione rationum: tr. 4. l. 4. c. 13. n. 66. p. 299.; nec itidem obligantur ex rerum amissione propter popularem seditionem, nisi ipsi in culpa fuerint: n. 67.; transitus sex mensium debitoribus elargitus, qui solvendo sunt, tutoribus in culpa lata non imputatur, si actio tempore peritura non erat: n. 68.; nec quando justâ causâ excusarentur: n. 69. p. 300.; contra præsumptionem juris, tutores, & curatores suam bonam fidem probare possunt: n. 70.; minimè obligantur quando post pupilli, adultivè mortem nomen debitoris idoneum esse desierit: n. 71.; nec quando se esse tutores, vel curatores datos ignoraverint: num. 72.; nec etiam tenentur, dum hæreditas adita non est ex testamento, in quo tutores nominantur: n. 73.; qui non gesserunt etiam non tenentur, dum concurtor, seu concurator solvendo sunt: n. 74.; tutor inutiliter datus, si non geslit, non tenetur: n. 75.; si propter inopiam rationem non reddit, vel solvere non potest, in culpa non

dicitur: n. 76.; contrahentes cum auctoritate judicis, vel coram illo, etiam non tenentur: n. 77.; nec quando bona sua pupilli, adultivè bonis prætulerunt: n. 78.; nec etiam tenentur qui tutores, & curatores esse non poterant: n. 79.; remotis à tutela, vel cura periculum futuri temporis non obstat: n. 80.; certæ rei, seu litis curator, aut tutor, de aliis minimè tenetur: n. 81.; similiter excusatus: n. 82.; nec quando fecit quod quilibet pater fam. diligens fecisset: n. 83.; undè non tenetur quando debitorem pauperem non convenirent: n. 84. Officiales propter paupertatem debita remittere queunt: n. 85. p. 301.; exactor diligentia solitâ utens pro debitoribus decoctis non obligatur: n. 86.; vel quando in diligentia faciendis magis expensurus erat: n. 87.; vel quando tutor, & similes fecerint, quod dominus facere solebat, vel secundum consuetudinem se habuerint: n. 88.; si pecuniam ex administratione non habeant ad ædificia, & molendina reficienda, non obligantur, cum de suo expendere non debeant: n. 89.; similiter quando ad aliud pecunia destinata est: n. 90.; vel quando comperatum est expensum non esse profuturum: n. 91. de occupatis per adulterum non obligantur: n. 92.; an negligenter in aliquibus compensetur cum diligentia in aliis? Negativè: n. 93.; ast è contra est in negotiorum gestore: n. 94. p. 301.

Culposus nequit alterum de culpa redarguiere: tr. 4. l. 4. c. 13. à num. 95. p. 302.

Cum magister, tūm exercitor de dolo, culpâ latâ, levi, & levissimâ obligantur: tr. 4. l. 7. c. 9. n. 15. p. 179.; præponens verò, nec ejus institutor tenentur ex dolo, culpâ latâ, levi, & levissimâ ad plus, quam secundum naturam contractus, quem gesserint: ibi n. 16. p. 179.

Executor testamenti tenetur de dolo, culpâ latâ, levi, & sèpissimè de levissimâ: *tr. 4. l. 7. c. 10. n. 2. p. 185.*

Locator, & conductor sibi ad invicem de dolo, latâ, atque levi culpâ tenentur: *tr. 4. l. 7. c. 13. n. 16. p. 207.*; de culpâ autem levissimâ, casuvè fortuito quandò teneatur conductor? *ibid. n. 34. 35. 36. p. 208.*

Quos effectus produxisset Protoplasti culpa? *tr. 8. palestr. 1. lett. 6. p. 18. col. 1. in princ.*

Reliqua in verb. *Dolus* invenies.

Cupiditas omnium malorum radix: tr. 1. rubr. part. 2. n. 214. p. 44.

Cupiditate pervertitur judicium humanum: tr. 1. rubr. part. 2. num. 176. p. 41.

A' cupiditate, & avaritiâ fugere apprimè debent judices: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 205. p. 43.*; & adhac ab illius minima suspicione: *ibi n. 15. p. 44.*

Non cupiditatibus, sed justis affectiōnibus est indulgendum: *tr. 2. l. 5. c. 7. n. 148. p. 495.*

Cura aliorum qui habet, & sui ipsius non habet, stultus equidem dicitur: *tr. 8. palestr. 1. lett. 28. p. 157. col. 2. in pr.*

Curator describitur, & definitur cura, & in species dividitur: *tr. 3. l. 4. c. 2. à n. 1. p. 155.*

In quo convenient, & in quo differant Curatores, & Tutores?

Primò tenebis menti, quòd quicquid de tutoribus dicemus, de curatoibus intelligendum quoque; quia curatores regulariter à tutoribus non differunt: *tr. 3. l. 3. c. 6. n. 18. p. 112. & l. 4. c. 1. n. 1. p. 161.*, & ideo sub nomine unius, alias venit: *tr. 3. l. 4. c. 1. n. 28. p. 154.* Differunt tamen in aliquibus: *dict. c. 1. n. 2. & seqq. p. 151.*; & primò differunt, quia curator puberibus, tutor impuberibus datur: *dict. c. 1. n. 2.*; secundò quia curator principaliter rebus, secundariò personæ datur; tutor è contra: *ibi n. 3.*

p. 151. & l. 3. c. 2. n. 4. p. 86. & n. 14. p. 88. & c. 3. n. 91. p. 93.; & per tot. cap. reliquas differentias videsis.

Quis curator dandus est, vel non?

Quis dari curator queat? tr. 3. l. 4. c. 8. tot. à p. 147.

An dari possit in testamento? Utique pater filiis; non autem è contra, nec extrâneus: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 56. p. 324.*; iste verò tutorem dare potest quòd ad bona à se relicta: *ibid. 57.*

Curator invitatus non datur bonis ex creditorum instantiâ: *tr. 3. l. 4. c. 6. n. 18. p. 198*

Quibus curatur dandus est?

Tùm bonis, tùm personis: *tr. 2. l. 3. c. 11. t. à p. 329. tr. 3. l. 4. c. 3. t. p. 156. &c. 6. tot p. 196.*

Absentis bonis: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 78. p. 27.*; & dantur proximiōres agnati, cognatiōē, licet infirmi judicii sint, mulieres, aut infantes: *ibi n. 79.*; ita ut curator iste bona absentis non recipiat, quin cautionem præstet; alias judex in subsidium adstringitur: *ibi n. 80.*; sufficit tamen cautio juratoria, si proximior fide dignus sit, de fuga, & levitate non suspectus: *n. 81. p. 27.*; nec præfata bona absque interventu judicis vendere potest: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 39. p. 461.*; nec potest in judicio movere actiones, nisi tempore perituras: *ibi n. 40. p. 461. & tr. 9. q. 30. à n. 2. ad 5. à p. 183.*; & tenetur de latâ, levique culpâ: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 41. p. 461.*; & absenti reverso non tantum bona, sed & fructus restituere cogitur: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 82. p. 27.*

Annonæ: tr. 3. l. 4. c. 3. n. 113. p. 172.
Bonis decoctorum: tr. 1. l. 4. c. 12. n. 39. p. 636.

Bonis etiam, quando hæres beneficatus agit adversum bona: tr. 1. l. 4. c. 5. n. 23. p. 459.; alias processus est nullus: *ibi n. 24.*

Bonis

- Bonis vacantibus : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 97.*
p. 170.
- Capti ab hostibus bonis : *tr. 3. l. 4. c. 3.*
n. 89. p. 170. & c. 6. n. 4. p. 197.
- Non solum absenti debitori, sed etiam
 præsenti, qui cessit bonis : *tr. 3. l. 4.*
c. 6. n. 6. p. 197.
- Ecclesiæ vacanti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 83. p. 168.*
- Egrægio debitori bona distrahenti : *tr.*
3. l. 4. c. 3. n. 84. p. 169.
- Episcopis, & aliis Gubernatoribus, qui
 imperio sufficere non valent : *tr. 3. l.*
4. c. 3. n. 86. p. 169.
- Filio-fam. in divisione, quæ fit ipsum
 inter, & patrem, & matrem : *tr. 1. l.*
4. c. 5. n. 31. p. 460.
- Furiosis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 7. p. 160.*
- Hæreditati jacenti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 82.*
p. 169. & c. 6. n. 2. p. 196. & l. 8. c. 6. n.
48. p. 311.; modò quinque interve-
niant requisita, de quibus in tr. 1. l. 4.
c. 5. n. 1. 2. 3. 8. 12. 16. à p. 457.; qui
quidem curator, vel ad creditorum
instantiam, vel ex officio judicis da-
tur: tr. 3. l. 4. c. 6. n. 3. 7. p. 196.
- Loco curatoris infirmi alias curatordar-
 tur : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 92. p. 170.*
- Lusori assiduo : *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 76.*
p. 166.
- Mente-captis, fatuis, dementibus,
 phræneticis, & simili morbo labo-
 rantibus : *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 35. 36.*
p. 162.
- Minoribus, quia hi sine curatore neu-
 tiquam in judicio admittuntur : *tr.*
1. l. 4. c. 13. n. 103. p. 666. tr. 3. l. 4. c. 3.
n. 1. p. 159.; etiam invitatis : tr. 3. l. 5.
c. 7. n. 54. p. 293.; & inquisitis, sive reis
in criminalibus: dict. c. 3. n. 93. p. 169.;
nec non quando eis rationes præ-
stantur: tr. 4. l. 1. c. 9. n. 8. p. 83.
- Mulieri luxuriosè viventi : *tr. 3. l. 4. c. 3.*
n. 79. p. 166; fallit, ut ibi n. 80.
- Mutis, & surdis simul : *tr. 3. l. 4. c. 3. n.*
37. p. 162.; atvero surdis tantum mi-
nime: ibi n. 43. p. 162.; nec mutis tan-
tum: ibi n. 45.; nec mutis, & surdis
insimul, si sint literarum periti: ibi
n. 47. p. 163.
- Piis locis : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 116. p. 172.*
- Principi: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 94. p. 170.; & de*
cura, ac tutela Regis: ibi l. 6. c. 29. t.
p. 69.
- Prodigis : *tract. 3. l. 4. c. 3. num. 61. 62.*
p. 165.
- Pupillo, & filio-fam., quando ei defer-
 tur hæreditas, quam ejus pater adi-
 re non vult : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 101. p. 171.*
& c. 6. n. 10. p. 197.
- Rebus Civitatis, operibus ejusdem,
 & municipii: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 108. 109.*
110. p. 172.
- Seni deliro : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 85. p. 169.*
- Vagabundis, & absentium bonis : *tr. 3.*
l. 4. c. 3. n. 88. p. 169. & c. 6. num. 5. p.
197.
- Ventri : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 81. p. 168.*
- Viis publicis : *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 111. p.*
172.
- Quibus curator dandus non est?*
- Cæco : *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 120. p. 173.*
- Ebrio : *dict. c. 3. n. 121. p. 173.; nisi fre-*
quenter inebriari soleat: ibi num. 122.
p. 173.
- Minori uxorato, & maiori 18. annis :
tr. 3. l. 4. c. 3. n. 127. p. 175. & c. 4. n. 2.
p. 180.; potest etenim sine curatore
in judicio comparere post 17. annos:
dict. c. 4. n. 55. p. 193. Minori ætatis
veniam impetranti etiam non datur:
dict. l. 4. c. 3. n. 128. p. 175. & c. 4. n. 13.
& 34. p. 183. & 187.
- Principi minori, seu adulto : *tr. 3. l. 5.*
c. 7. n. 70. p. 294.
- Quibus dandus est curator ad lites? Et*
alia de curatore ad item.
- Quandò, & quibus ad item curatordet-
 tur, & quodnam sit ejus officium? *tr.*
3. l. 4. c. 5. tot. à p. 193.
- Adulto agere volenti : *tr. 3. l. 4. c. 3. n.*
102. p. 170.
- Filio-fam. minori, vel curatorem non
 habenti, vel patrem habenti absen-
 tem : *tr. 3. l. 4. c. 5. n. 12. p. 193. & c. 3.*
 O ii n. 96.

n. 96. p. 170. & l. 2. c. 1. n. 68. p. 31., ubi quod potest pater esse curator, si præsens sit; quos quidem curatores recipiunt inviti minores litigantes: tr. 3. l. 3. c. 7. n. 15. p. 116. l. 4. c. 5. n. 3. p. 193. l. 5. c. 7. n. 27. 28. p. 290. & c. 8. n. 32. 33. p. 303.; & quando illi non petunt ad differendam litem, pars petere valet: *ibi* l. 4. c. 5. n. 11. p. 193.; & recipiunt præfatos curatores, tam ad agendum, quam ad defendendum: tr. 3. l. 4. c. 10. n. 33. 34. p. 211.; quod etiam in criminalibus procedit: *dict.* l. 4. c. 3. n. 98. p. 171.; & quando pater non est legitimus administrator: *dict.* c. 3. n. 99.; vel quando cum eodem patre litigant: *ibidem* n. 100.; vel quando minores sunt inquisiti, sive rei in criminalibus: *ibi* n. 93. p. 170.

Pupillo quando litigat cum tute, vel cum extraneo: tr. 1. l. 4. c. 5. n. 27. p. 460. tr. 3. l. 4. c. 3. n. 96. p. 170. & c. 5. n. 4. p. 194.

Servo de statu suo litiganti: tr. 3. l. 4. c. 3. n. 95. p. 170.

Uxori; & tunc curator est vir, & potest uxorem sine mandato defendere, & pro ea agere: tr. 3. l. 4. c. 5. n. 13. p. 193.

Curator ad litem omnia in judicio agere valet: tr. 3. l. 4. c. 10. n. 90. p. 215.

Dandus est a judice, qui liti præfest: tr. 1. l. 4. c. 5. n. 28. p. 460.; quamobrem ad sæcularem spechtat judicem curatorem particularem ad litem dare clericico coram eo litiganti: *dict.* c. 5. n. 29. p. 460.; non autem poterit generalem Clerico constituere: *ibidem* n. 30. p. 460.

Curator vel est specialis ad unam litem; & tunc illam tantum defendit: vel est universalis ad omnes, aut simpli citer, & indefinitè datus; & tunc omnes lites tractare valet: tr. 3. l. 4. c. 5. à n. 7. ad 10. p. 194. & c. 10. n. 82. p. 114.

Denique quandò finiatur curator ad litem, & a quo judice dandus, vide-

bis in peculiaribus titulis cùm suprà, tūm infrà.

A quibus dandi, confirmandique sint curatores?

Curator dandus est ab iisdem judicibus, a quibus datur tutor (de quo suo loco erit sermo): tr. 3. l. 4. c. 7. n. 1. p. 198.

Curator ad litem datur a litis judice, sitne ordinarius, delegatusve: tr. 3. l. 3. c. 3. n. 30. 31. p. 89. l. 4. c. 1. n. 24. p. 154. & l. 5. c. 7. n. 55. p. 293.

Curator testamentarius apud nos confirmatione non eget: tr. 3. l. 4. c. 8. n. 1. 2. p. 199.

Quæ ad curatorum autoritatem.

Gesta cum minore sine curatoris autoritate sunt nulla: tr. 3. l. 4. c. 3. n. 103. p. 103.

Cætera, & alia multa de hac re, in verb. Authoritas invenies.

Ad quæ teneantur curatores, nec ne?

Inutiliter curator datus, si non gerat, non tenetur: tr. 4. l. 4. c. 11. n. 32. p. 284; quæ autem requirantur, ut curator accedens de neglectis obligetur? *dict.* c. 11. n. 33.; de casu fortuito, vel de gestis a tute non obligatur, præterquam si fuerit negligens in exigendo: *ibidem* n. 34.; sine autoritate adulturn suum curator nequit convenire: n. 35. Quibus denique defensionibus curatori succurratur? *dict.* c. 11. n. 36. p. 284.

Quæ actione, & ad quid curatores conveniri valeant? Compescere oportet animum, non enim omnia in unum concinnare possumus, ac ideo sparsa hinc inde accipies. Actio utilis curationis causâ, seu actio utilis negotiorum gestorum competit ei, qui sub curâ fuit: tr. 4. l. 4. c. 11. n. 1. p. 287.; vel actio utilis tutelæ, prout aiunt

aiunt alii: *ibi n. 2.* Plures curatores in solidum obstringuntur, & agere queunt; uno tamen agente, vel ex eadem causa convento, cæteri convenire, convenirivè nequeunt: *ibi n. 3.*; etiam si nihil gessisset, nisi datus esset invititus: *n. 4.*; si per diversas regiones singuli constituantur, singuli pro sua conveniendi sunt, & in solidum agent: *n. 5. p. 282.*; si autem alius gesit, alius non, gerens prius convenientius: *n. 6.*; quid si non gerens voluntarius, vel invititus fuit; præcipue apud nos? *n. 8.* Qui aliquem ad agendum, defendendumve misit absque satisfactione de rato, vel de judicato solvendo, conveniri potest: *dict. tr. 4 l. 4 c. 11. n. 9 p. 282.*; in quibus curatoribus hucusque dicta locum habeant? *ibidem n. 10.* Bona curatorum tacite hypothecata sunt, veluti tutorum bona: *n. 11.*; curator nominatus ad distrahendabona, ex quorum pretio creditoribus solvat, quibus persolvere debeat? *n. 12.*; quum de dolo, & culpa lata solummodo teneatur curator datus bonis, beneficium cedendarum, veldividendarum actionum non habet: *n. 13.*; sed tantum beneficium divisionis competens etiam illis, qui dolo, & culpâ latâ ligantur: *ibi n. 14. p. 282.* Actio curationis causâ quibus competit? *dict. tr. 4 l. 4 c. 11. n. 15. p. 283.*; assimilatur actioni tutelæ: *ibi n. 16.*; per omnia fermè obstringuntur curatores, sicut tutores. *n. 17.*; utilis hæc actio differt à directa in effectu: *n. 18.*; per eam curator convenitur, ut rationes reddat, libros exhibeat, &c, quæ apud se habet, restituat: *n. 19.*; nec non ea, quæ reliquorum nomine comprehenduntur: *n. 20.*; damnumquæ, cùm in omittendo, tūm in non acquirendo præstet: *n. 21.*; dolum, latam, & levem culpam: *n. 22.*; & id, quod interest: *n. 23.*; & quæ gesta fuere post officium finitum: *n. 24.*; quæ de actione directa hucusque de-

dimus, hæc etiam locum habent: *n. 25.*; & virtute istarum actionum cogi possunt curatores, ut rationes reddant: *n. 26.* Negotiorum gestorum actio etiam curâ durante competit, quamvis non ita tutelæ: *n. 28. p. 283.*; actio tutelæ utilis durante curâ intentari nequit, nisi furiosi curator sit: *n. 29. p. 284.*; per quodnam tempus duret? *n. 30. p. 284.* Ad quid, & quâ actione absentis, ventrisè curator conveniri queat? Pariter non omnia in unum coarcere possumus: pedetentim eamus insimul, ego ut disquisitioni Authoris placito satisfaciā, tu ut ejus doctrinâ cupiditatē expreas. Jam scis absentie extra Regnum, etiam in loco certo, cum inquisitione, & cause cognitione, curatorem dari: *tr. 4 l. 4. c. 12. n. 1. 2. 3. p. 286.*; quæ autem ad hoc requirantur, tūm absentis, tūm jacentis hæreditatis respectu? *ibi n. 4.*; si in loco incerto sit, itidem, nemine petente, curator datur: *n. 5.*; vel ad instantiam conjunctorum postea succendentium: *n. 6.*; modo prius de absentia, vitæ, locique incertitudine constet, & quod procuratorem non reliquerit: *n. 7. 8. p. 286.* Hæc curâ magis dativa, quæ legitima est; decernenda nihilominus est proximiiori in successione ab intestato: *n. 9. p. 287.*; & quinam præferendi sint? *n. 10. 11. 12.*; electio in contrarium facta nulla est: *n. 13.*; successio non curatorio, sed hæreditario jure devolvitur: *n. 14.*; curator verumtamen absentis satisdare, & inventarium confiscare cogitur: *n. 15.*; aliter actiones exercere nequit: *n. 16.*; sed præstitâ satisfactione, & inventario confecto omnes exercet actiones: *n. 17.*; non ita curator ad lites, quò ad actiones tempore perituras: *n. 18.*; idem respectu curatoris ventris, & curatoris bonis dati: *n. 19.* Sicut tutores, & curatores rationes reddere debent, ita post viginti annos absentia-

sentiæ absque vitæ, vel mortis certitudine tradere debent bona, & eorum fructus ab intestato venientibus: n. 20. p. 287.; & n. 21. p. 288. enumerantur, qui ad hanc successionem vocentur. Ventri quoque curator datur, tūm ut nasciturum alat, tūm ut ejus bona conservet: dict. tr. 4 l. 4 c. 12. n. 22. 27. p. 288.; si masculo nascituro maioratus competit, curator in possessionem mittitur: n. 30. 31. p. 289.; nomine ventris jus retractūs curator habet: n. 32.; mater quoque ventris nomine possessionem capere valet, & manutenenda venit: n. 33.; idquē petere potest adhibitis requisitis, de quibus in n. 34.; aliās successione privatur: n. 35.; & mulier in possessione existens eam alteri tradere non cogitur: n. 36.; alimenta matris præstata non repetuntur, nisi per calumniam in possessionem mittatur: n. 37.; curator iste ventris actiones tempore perituras movere potest: n. 38.; si venter institutus reperiatur, ei bonorum possessio conceditur: n. 39.; curator ventris ex omnibus tenetur causis, quibus cæteri curatores: n. 40.; quando ad absentis bona ejus hæredes ab intestato admittantur? n. 41.; ventris curator curare debet, quod venter in possessionem mittatur, cùm posthumus quod ad utilia pro jam nato habeatur: n. 42. Si absentis curator à vivis exeat, ad suos hæredes, non verò ad secundum curatorem bona transeunt: n. 50. p. 290.; & iste secundus curator neque bona, neque redditus, neque rationes exigere potest: n. 51. p. 289.

De Curatoribus in genere.

Curatores, ac tutores ad Præsidem curiam, cùm in agendo, tūm in defendendo, causas advocare queunt: tr. 5. c. 3. n. 38. p. 19., & ratio ibi n. 39. Curator ad divisiones datuſ terminum signare debet: tr. 9. q. 54. n. 35 p. 305.

Curae non minùs, quam tutelæ gravamen est: tr. 3. l. 2. c. 2. n. 55. p. 43.

Cura quos effectus producat? tr. 3. l. 4 c. 10. tot. p. 207.

Curatores bonorum habent plenam administrationem: tr. 3. l. 4. c. 6. num. 12. p. 197.

Quæ sine minore curator gerere valeat? tr. 3. l. 6. c. 12. à n. 1. p. 23. & c. 14. à n. 1. p. 27.; & hic vides quæ ad ejus commodum in rebus minorum facere nequeat: & ad utrumque in tr. 3. l. 4. c. 10. n. 36. 37. p. 221.

De curatore ventris multa reperies in verb. *Venter.*

Quando finiatur cura?

De jure nostro finitur per matrimonium: tr. 3. l. 5. c. 9. n. 3. p. 313.

Curator ad litem, lite finitā, finitur, seu definit esse curator: tr. 3. l. 4. c. 6. n. 6. p. 194.

Et tandem quibus modis finiatur cura?

Videas tr. 3. l. 8. c. 8. tot. à p. 313.

Si demum aliqua ad hoc verbum *Curator* spectantia adhuc desideraveris, in verb. *Tutor*, *Tutela*, *Culpa*; si haud displiceat, videsis.

Caria. Qui in eâ conveniri queant? tr. 4. l. 2. c. 7. n. 12. p. 103.

Custos bonorum est solummodò depositarius, tutor, curator, & administrator: tr. 4. l. 2. c. 9. n. 20. p. 120.

Custodire processus quanto tempore teneantur Notarii? Videas verb. *Scriba*.

D

Dammum, & commodum sequitur rei dominum: tr. 1. l. 1. c. 11. n. 60. p. 158.

Aliud est damnum pati, aliud lucrum amittere: tr. 1. l. 3. c. 3. n. 57. p. 296.

Damnum pati dicitur, quando lucro quæsito renuntiatur: tr. 1. l. 4. c. 12. n. 142. p. 151.

Damnum præter intentionem datum,

&

hæreditaria , anvè aliena , tunc etiam scribenda , & non dividenda : n. 93 . p. 143.

Vestes preciosæ , & jocalia sunt scribenda : tr. I. l. I. c. 10. num. 94. p. 143. ; & idem est in inventario confiscatorum : ibi n. 96. 99. p. 143 ; præterquām si constiterit donata fuisse : n. 97.

Matrimonio contracto secundūm consuetudinem Regni absque dubio sunt omnia in inventario scribenda , & dividenda : tr. I. l. I. c. 10. n. 100. p. 143. : contraēto verò secundūm jus commune , si de animo sponsi non constat , donna parvi valoris mulieri reservantur : n. 101. p. 144. ; & quæ ista sint , arbitrio judicis relinquuntur : n. 102. ; cætera in amoris pignora à sposo sponsæ data , ut catena aurea , adamas , gemma , annulus , & reliqua scribenda , sed non dividenda : n. 107. p. 145. ; nisi sint magni valoris : n. 108 ; lectulus quotidianus scribendus , at non dividendus : ibi n. 109. ; bona dotalia , & paraphernalia scribenda , ut restituantur , non ut dividantur : n. 117. p. 146. ; & servi , & mancipia sunt in inventario scribenda : n. 122. , & ita similiter in inventario fisci : n. 125. ; servitia facta Principi : num. 126. ; libri rationum , chyographa , & instrumenta : n. 127. ; non autem describuntur res , quas hæres habet ex jure proprio : n. 129. p. 147.

Ratio hujusmodi omnimodæ descriptionis est , quia inventarium nil aliud est , quām descriptio omnium earum rerum , quæ in hæreditate reperiuntur : tr. I. l. I. c. 9. n. 8. p. 113. ; & hinc fluit disquirere , an si inventario non apponantur , & annotentur res omnes , amittatur illius beneficium ? à n. 3 ad 113. à p. 112. , ubi pro negativa resolvitur. Afferenti omnia bona descripta fuisse incumbit onus probandi : n. 11. p. 113. ; hujusmodi tamen probatio per conjecturas , & præsumptiones fieri valet : ibidem n. 12.

Occultantes bona inventario qua pœna puniantur ?

Delictum est bona occultare : tr. I. l. I. c. 9. n. 49. p. 116.

Occultatio vera quandò commitatur ? tr. I. l. I. c. 9. n. 50. p. 116.

Hæres inventarium non conficiens an præsumatur dolosus , & adversus eum in item juretur ? Ultrà dicenda in verb. *Juramentum in item* , negativè resolvitur in tr. I. l. 2. c. 11. n. 30. 31. p. 245. ; dolosus etiam præsumitur hæres , & bona occultasse creditur , si non conficit inventarium intrà tempus : tr. I. l. I. c. 2. n. 7. p. 77 ; ceu alias ex confectione inventarii resultat præsumptio , quod alia defuncti bona non sint : tr. I. l. I. c. 4. n. 30. p. 92.

An , & quando omittens res in inventario describere ad rerum omissorum duplum , & ad amissionem Falcidiæ teneatur ? tr. I. l. I. c. 9. n. 14. 15. 21. 22. 24. 129. à p. 114. Omissio ergo descriptionis bonorum si semper dolosa censetur , summoperè rigorosa est juris dispositio ? Magis querulus extas ; quia si omissio descriptionis est bonorum immobilium , non præsumitur ex dolo : dict. c. 9. n. 30. p. 115. ; nec quando occultatio talis est rei , quod de facili detegi possit : ibi n. 31. ; nec quando res parvi momenti est : n. 33. ; imò ignorantia , quælibetvè alia iusta caufa , à pœna occultationis excusat : n. 39. p. 116. ; igitur mulier , rusticus , & minor denegantes bona inventario , quia errore ducti sua esse putabant , excusantur : n. 40. 41. ; maiores etiam ex iusta causa restituentur contrà occultationem ; ibid. n. 43. p. 116.

Ut locum habeat occultationis pœna requiritur , quod probetur bona esse penes defunctum tempore illius mortis : tr. I. l. I. c. 9. n. 44. p. 116. ; & hæc probatio facienda est ab eo , qui pertinet.

tendit bona esse occultata: *ibi n. 45.*; & non sufficit probare bona reperta fuisse penes hæredem parum post mortem defuncti: *n. 46.*; mente tamen tenendum, quod bona inventa penes conjugem superstitem, Casalis esse censentur: *n. 47.*; nisi adsit intervallum: *ibid. n. 48. p. 116.*

Per oblivionem quis descriptionem aliquorum bonorum omittens excusat: *tr. I. l. I. c. 9. n. 57. p. 116.*; pariter excusatur, qui dat bona inventario cum protestatione addendi: *ibi n. 36. p. 117.*; & quid in inventario captorum per Sanctam Inquisitionem? *n. 66. p. 118.*; occultans dolosè bona à pœna non liberatur, ea ante litis contestationem offerendo: *n. 81. p. 119.*; transactio circa bona occultata nihil efficit: *n. 83.*; datus, maliciose occultan tempore collationis bona dotata, occultationis pœnam incurrit: *n. 85. p. 119.*, & bona occultata unà cum eorum fructibus sunt restituenda: *ibi num. 86. p. 119.*

Quando quis interpellatus est, ut specificè hæc, illavè bona det inventario, & omittit, incidit in pœnam occultationis, etiamsi sit minor: *tr. I. l. I. c. 9. n. 87. p. 120.*; quia minor in tali casu est in vero dolo constitutus: *ibi n. 88.*; & minor adversus dolum verum non restituitur: *n. 89.*; leviores præsumptiones sufficient ad præsumendum occultationem contrà Christianos novos dantes bona inventario in casu confiscationis: *n. 90.*; quia isti ut plurimum solent bona occultare: *n. 102. p. 121.*; contrà occultantes bona in inventariis confiscatorum per Sanctum Officium adest lex novissima: *n. 107. p. 122.*

Probatio occultationis est difficilis: *tr. I. l. I. c. 9. n. 108. p. 122.*; quid autem si probetur occultatio, quantitas verò, pondus, aut numerus non probetur? *ibid. n. 125. p. 123.*

Ex sola occultatione bonorum inven-

tarium nullum non redditur: *tr. I. l. I. c. 9. n. 128. p. 124.*

Tutor dolosè bona inventario dénega, suspectus remanet: *tr. I. l. I. c. 9. n. 130. p. 124.*; sed in pœnam dupli (de quâ *supr. hoc eod. cap. 9. n. 21. 22. 24. 129. p. 114. & 124.*) non incidit, si ad commodum pupilli occultet: *ibid. n. 131.* Si famulus sine consensu domini inventarium conficiat, & bona occultet, nec Ideò dominus ipse ad pœnam occultationis obstrin gitur: *n. 136.* Idem dicendum de procuratore sine consensu domini: *num. 137.*; quia ut occultationis pœna incurrit, requiritur, quod quis faciat inventarium uti hæres: *n. 138.*; ac ideò faciens inventarium uti professor, & Casalis caput, et si bona occultet, ad duplum non tenetur: *n. 139. p. 125.*; nisi occultatio fiat in minorum damnum: *n. 149. p. 125.*

Occultationis pœna non incurrit ipso jure, sed sententiâ condemnatoria opus est: *tr. I. l. I. c. 9. n. 141. p. 125.*; cessatque ubi quis bona inventario dare non tenetur: *tr. I. l. I. c. 10. n. 110. p. 145.*

Hæc actio ad occultata bona petenda, & eorum duplicem aestimationem, non præscribitur: *tr. I. l. I. c. 9. à n. 143. ad 146. p. 125.*; an idem sit de occultatis in inventariis confiscatorum? à *n. 147. p. 125.*; bona occultata, & duplum, quomodo peti possint? *n. 161. p. 128.*; adversus tertium possessorum, qui inventarium non fecit, actio ad duplum non porrigitur: *n. 162.*; inepte hæc actio movetur sine certitudine inventarii: *ibi num. 163. p. 128.*

Maritus non est detrudendus in carcerem ob occultationem: *tr. I. l. I. c. 9. n. 164. p. 125.*; sed ubi per summariam informationem constat, bona esse filio occultata (non in aliis inventariis) sequestrantur bona, reusque ordinariè auditur: *n. 165. p. 125.*

Officium judicis implorari valet, ut bona

na

na occultata inventario describantur: *tr. I. l. 1. c. 9. n. 167. p. 128.*

Coram quo judice actio pro celatis per tractanda sit? Ante partitiones coram illarum judice; postea vero coram judice occultantis: *tr. I. l. 1. c. 9. n. 168. p. 128.*; & sic quilibet privilegiatus post partitiones forum declinare valet: *ibi n. 169. p. 129.*

In nostro Regno ob occultationem, & subtractionem bonorum, duo orphariorum Scribae furca suspensi, & unus judex jugulatus fuere: *tr. I. l. 2. c. 5. n. 9. p. 192.*

Ad bona inventario abscondita quo remedio uti possit? *tr. 9. q. 54. num. 7. p. 300.*

Catera in verb. Occultatio invenies.

Non conficientes inventarium quid paenam puniantur?

Pater, mater, aliusve ascendens inventarium non conficiens successione filiorum, & usufructu privantur: *tr. I. l. 1. c. 2. n. 7. p. 77.* & *I. 4. c. 13. n. 2. 3. 11. p. 654.* & *n. 23. p. 657.*; & nequeunt esse tutores: *dicit. c. 13. n. 72. p. 662.*; ad quos casus ejuscemodi pena extendatur? *I. 4. c. 13. n. 3. p. 654.*; in quibus casibus cesset? *ibid. n. 4.*; ad incurendas dictas penas an requiratur sententia declaratoria? *ibi n. 5. p. 655.*; & etiam dictas penas incurrit, si illud faciat, & aliqua bona occultet: *n. 12.*; filii an possint remittere hanc penam? *n. 14. p. 656.*; si pater, vel mater ob impedimentum inventarium non conficiant, an liberentur a penis non conficientium? Quidni? *tr. I. l. 4. c. 13. n. 54. p. 661.*; sed si fuerint minores restituuntur: *ibi n. 55.*; nec etiam in tales penas incurront ob non confessum inventarium hereditatis, quae aliunde ad filios pervenit: *ibi n. 93. p. 665.*; sed aliter est loquendo de inventario bonorum adventitiorum filii: *n. 94.*; & si mater de istis bonis illud non conficiat, tutelâ

privatur: *ibid. num. 96. p. 665.* Tutor, si cum debitis solemnitatibus inventarium non faciat, in duplum punitur: *tr. I. l. 4. c. 1. n. 11. p. 401.*; &, si neque inventarium, neque libros rationum faciat, adversus eum in litem juratur: *ibi n. 17. p. 402.*; ast nec libros, nec inventarium facere teneatur tutor, si sic pupillo utilius fuerit: *ibi n. 21. p. 403.*

Mulier non faciens inventarium, non habet provisionem anni lucitus: *tr. I. l. 1. c. 10. n. 130. p. 148.*; idem est etiam, si illud fecit, ast dolosè, & non integrè: *n. 131.*; & idem etiam, si rem magni valoris scienter, ac dolosè occultavit: *n. 132.*; manet tamen in capite Calalis, estò inventarium non conficiat: *ibi n. 133.*; & itidem, si illud faciendo aliquam rem scienter, & dolosè omittat: *n. 138. p. 148.*; & multò magis ex occultatione rei parvi valoris: *n. 139.*; nec etiam quando impedita fuit: *n. 140. 141. p. 149.*; stante autem dilapidationis periculo cogenda est, ut descriptionem faciat: *n. 136. p. 148.*

Hæres non conficiens inventarium ultra hereditatis vires obstringitur: *tr. I. l. 2. c. 11. n. 1. 2. p. 242.* & *n. 80. p. 250.*; quia contrà eum insurgit præsumptio, quod bona surripuit: *ibi n. 82. p. 251.*; an hoc procedat in foro conscientiae? *ibi à n. 6. ad 17. à p. 242.* Nota tamen, quod hæres in plus non obstringitur in foro interno, quam defunctus: *n. 8. p. 243.*; in foro autem poli nemo adstringitur ad solvendum ultra vires suas: *n. 9.* Menti tradendum, regulam ubi proxime positam in *n. 1.* & *2.* locum habere, tam in hærede extraneo, quam in suo, tam in maiori, quam in minori: *ibi n. 18. p. 244.*; in donatario hereditatis: *n. 28. 29. p. 245.*; an in Ecclesia procedat? *à n. 32. ad 38. à p. 245.*; an in Clerico? *à n. 40. ad 43. p. 246.*; an in milite? *n. 44. 45.*; an in muliere, & rustico? *n. 46.*; an in cohærede non confici-

siciente inventarium, si alias cohæres illud fecit? *n. 52. 55. p. 247.*; an uno in conjugi, eo quod alias conjuxi inventarium confecerit? *n. 54.*; an in fisco? *n. 56. & seqq. p. 248.*; an in hæreditibus anomalis? *ibi n. 61. p. 248.* Ascendentes, & descendentes, damnatorum bona sine inventario capientes, ultrà hæreditatis vires non coguntur, ex beneficio *Auctent. bona damnatorum: tr. I. l. 2. c. II. n. 62. p. 248.*; Rex, Princeps, pater tutor, adiens nomine pupilli, absque factione inventarii tenetur: *ibid. n. 63. p. 248.*; & adversus eos juratur in item in omnibus casibus, in quibus adversus alios juratur: *n. 64. p. 249.* Nullus tamen hæres tenetur, quantumvis inventarium non conficiat, quando creditores, & legatarii fatentur alia in hæreditate non esse bona præter illa, quæ hæres ostendit: *ibi n. 65.*; & idem est si aliundè, quam ex confessione creditorum, & legatiorum constet alia non adesse bona: *n. 70.* Hæres illius, qui non tenebatur, ultrà, quam facere poterat, an ultrà vires adstringatur? *tr. I. l. 2. c. II. à n. 77. ad 85. à p. 250.*; & an idem sit in hærede habente tale privilegium, quod non teneatur ultrà, quam facere quit? *ibi n. 86. p. 251.* Non teneatur ultrà vires hæres ad quem onus adimplendi vota realia defuncti transivit: *n. 87. p. 251.*; & ad vota personalia nec intrà vires tenetur: *n. 88. p. 251.*; an idem procedat in hærede miræ bonitatis, & sanctitatis? *n. 89. 90.*; quid quando ex dispositione legis, vel testatoris obligatio est restricta ad vires patrimonii, tenebitur nunquid hæres non conficiens inventarium? *ibid. n. 91. p. 252.*; quid quando testator iussit legata solvi de bonis suis, tenebitur hæres? *n. 93.*; quid quando una tantum res in hæreditate invenitur? *n. 94.*; vel quando hæreditas est certa? *de n. 95. ad 97.*; quid quando mulieri opponitur

confessio emissa in inventario ab ea facta? *dicit. c. I. n. 144. p. 258.* Ultrà hæreditatis vires non obligatur hæres quando ad aedendum dolo creditorum, & legatiorum inductus fuit: *tr. I. l. 2. c. II. n. 101. p. 253.*; nec si coacte adivit: *ibid. n. 102.*; & in isto casu, nec legata cogitur persolvere: *n. 103.*; nec quando statutum tollit pœnas: *n. 106.*; nec ad alimenta non taxata tenetur ultrà vires: *n. 107.*; nec cum hæres cum legitimo successore transigit: *n. 108.*; nec cum hæres adhuc hæreditatem non adivit: *n. 109.*; nec cum erroneè adivit: *n. 110. & seqq.*; nec quando obligatio defuncti est nulla: *n. 115. 116. p. 254.*; maximè si omni jure est nulla: *à n. 118. ad 120.*, quamvis sit juramento vallata: *n. 121.*; nisi per juramentum obligatio defuncti validetur: *n. 122.*; nec quando defunctus solummodo taxativâ se obligavit: *n. 128. 129. p. 256.*; nec quando ita actum fuit, quod obligatio ad hæredes non transiret: *n. 136. p. 256.*

Non confecto inventario per hæredem primi ordinis, secundus (si itidem non conficiat) ultrà vires obligatur: *tr. I. l. 2. c. II. n. 147. p. 259.*

Omissio inventarii minimè nocet, si certus est hæreditatis status: *tr. I. l. 2. c. II. n. 96. p. 252.*; nec si hæres in illo confiendo plus impenderet, quam valeret hæreditas ipsa: *ibi n. 98. p. 252.*; quod intelligitur, quando notoriè de testatoris paupertate constat: *n. 99.* Coram supremis judicibus pariter non officit inventarii omissio, quoties de veritate constat: *ibi n. 104. 105.*, ubi ratio.

Inventarium semper est jus excipiendi an teneatur ultrà hæreditatis vires: *tr. I. l. 2. c. 13. n. 3. p. 272.*

Numnè legitima amittatur ob non confessum inventarium? Nervosè discussitur in *tr. I. l. 3. c. I. tot. à p. 277.*; sed *ibidem n. 8. & 16. p. 278. & 280.* animosè vincit pars negativa: sed hæres non

non conficiens debitum suum perdit: *ibi n.6.p.278.*; legataquē integra per solvere cogitur: *ibid. n.3.p.278.*

Trebellianicam utrūm amittat hæres inventarium non conficiens? Pro una, alteraque parte discutitur in *tr. i.l.3.c.3.à n.3.p.289.*, & pro negativa resolvitur in *n.28. p.292.* Qui hanc negativam sequuti fuerint, illam limitabunt, quando testator hæredi gravato vetaverit trebellianicam deducere: *ibi n.66. p.297.* Qui affirmativam amplexi fuerint, itidem limitabunt, quando testator hæredi gravato confectionem inventarii remiserit: *ibi n.65.p.297.*

An pari modo amittat falcidiā hæres, inventarium non conficiens? Affirmativum redditur verbum in *tr. i.l.3.c.3 n.5.p.289.*

Minores facti maiores an ad pœnas non conficientis inventarium agere possint contrā parentes? *tr. i.l.4.c.13.n.99. 102 p.665.*; sed tacentes usque ad maiorem ætatem an videantur pœnas remittere? *ibi n.101.*; parentes nihil omnīus haud tenentur ante sententiam declaratoriam: *ibid. n.100.p.666.*

Querella authoris adversū malam executionem pœnarum inventarium non conficientium: *tr. i.l.4.c.13.n.97. p. 665.* Negligentes judices illarum executionem lethaliter peccant, & ad restitutionem tenentur: *ibi n.98.*

Inventario non confecto, legatariis post sententiam, creditoribus anteā, adstringitur hæres in solidum: *tr. i.l.1.c.5.n.20.p.95.*

Ad sequestrum ob non confectum inventarium quandō procedi debeat, nec ne? *tr.2.l.6.c.12.de n.49.ad n.62. à p.675.*

Inventarium ab uno confectum quandō alteri profit ad vitandas pœnas non conficientium?

Factum ab uno ex hæredibus, cæteris non confidentibus prodest: *tr.1.l.2.*

c.13.n.1.2.5.p.271.; quamvis factum sit per procuratorem: *ibi n.6.p.272.*

Pupilli inventarium substituto prodest: *tr.1.l.2.c.13.n.7.p.272.*

Factum ab instituto sub conditione, qui bonorum possessionem petuit, ipsi prodest, si postmodum conditio verificetur: *tr.1.l.2.c.13.n.8.p.272.*

Factum ab instituto, qui hæreditatem non adivit, prodest vulgari substituto: *tr.1.l.2.c.13.n.9.p.272.*

Factum ab hærede gravato de restituendo fideicommisso, prodest fideicommissario: *tr.1.l.2.c.13.n.10.p.273. & l.3.c.2.n.36.p.286.*

Factum ab hærede ei prodest, ut de portione sibi posteā accrescente novum facere non tenatur: *tr.1.l.2.c.13.n.11.p.273.*

Factum à tute, suffragatur pupillo: *tr.1.l.2.c.13.n.12.p.273.*

Factum ab hærede, commodum afferit uxori: *tr.1.l.2.c.13.n.14.p.273.*

Factum à cessionario an profit hæredi? *tr.1.l.2.c.13.n.14.15.p.273.* E' contrā inventarium hæredis, cessionario suffragatur: *ibi dict. c.13.n.17.p.273.*

Factum ab emptore, hæredi prodest: *dict. c.13.n.19.p.274.*

Factum ab usufructuario, hæredi prodest: *ibid. n.22.p.274.*

Factum à defuncto paulò ante mortem an profit hæredi? *dict. c.13.num.21.p.274.*

Factum ab hærede in vita defuncti, num profit ei post mortem defuncti? *dict. c.13.n.26.p.275.*

Quo ad beneficium inventarii.

Apprimè commendatur inventarii beneficium, quoniam sine illo difficile, imò fermè impossibile foret totius hæreditatis divisio, & rationum disputatio: *tr.1.l.1.c.10.11.p.71.*

Prohibere potest testator hæredi hæreditatem adire cum beneficio inventarii: *tr.1.l.1.c.5.n.25.28.29.p.95. 96.*; per statutum ita similiter cave-

ri potest: *ibid.* n. 26. 27. p. 96. & seqq.
Inventarii beneficio hæres sibi actionem conservat: *tr. I. l. 3. c. 4. n. 5. p. 299.*; & eo negleto, amittit: *ibid.* n. 6.; estque indolo præsumpto: *n. 7.*; quapropter filius, se se immiscens hæreditati paternæ absque inventario, fundum à patre alienatum recuperare non valet: *n. 7. p. 300.*

Hæres adiens hæreditatem inventario confecto (seu, ut vulgo dicitur cum beneficio inventarii) ultrà vires hæreditatis non adstringitur: *tr. I. l. 3. c. 8. n. 1. p. 317.*; hoc siquidem beneficium operatur, ut maneat hæres otialiter, ac si hæreditatem non adiisset: *ibid. n. 2.*; & hæres esse non videatur: *n. 3.*; in columnis omnis damni servatur: *n. 4.*; de bonis propriis nil solvere cogitur: *n. 5.*; judicatur hæreditas ceu jacens: *n. 6.*; potius administrator, quam hæres censemur: *n. 7.*; & idem prædicandum de hærede hæredis beneficiati: *n. 8.*; tametsi agatur de debito dotis: *n. 9.*; & hæres, qui inventarium facit, fundam habet intentionem, quod non sint alia bona: *n. 10. 11. p. 317.*; modò sit legitimè confectum: *n. 12. p. 317.*

Prodestne hocce beneficium, aditâ hæreditate sine protestatione inventarii, quod postea sit infra legitimum tempus? Utique: *tr. I. l. 3. c. 8. à n. 15. ad 20. p. 318.*; sed limitatur ut *à n. 21. ad 35.*

Nummè hæres adstringatur ex proprio, quandò bona hæreditaria post aditionem, mortemvè testatoris perirent, vel decrescunt? Negamus procul ab hæsitatione: *tr. I. l. 3. c. 8. à n. 26. ad 28. p. 319.*; nisi sit in mora solvendi, vel ejus culpâ perierint: *ibid. n. 29.*, & optimè intelligitur usque ad *n. 49.*

Numquid hæres beneficiatus deducere possit expensas factas ad ejus defensionem contrâ alios pertinentes se esse hæredes, antequam debita hæreditaria persolvat? Utique: *tr. I. l. 3.*

c. 8. n. 50. 53. p. 321.; similiter deducit expensas pro defensione rerum hæreditatis: *n. 54.*; nisi eas calumniosè defendat: *n. 55.*; deducit parviter factas in funere, & infirmitate defuncti: *n. 56. 57. p. 322.*; quorum respectu omnibus aliis creditoribus præfertur: *n. 58. p. 322.*

An hæres juvetur inventarii beneficio quando erat defuncti fidejussor? Secure inficiatur: *tr. I. l. 3. 6. 8. à n. 70. ad 74. p. 323.*

An beneficiatus hæres possit solvere debitum, seu relictum creditoribus, & legatariis primò venientibus? Audaculus foret inficians: *tr. I. l. 3. c. 8. à n. 75. ad 81. à p. 324.*

Utrum hæres gaudeat beneficio inventarii nulliter confecti? Negativè indicet. *c. 8. à n. 82. p. 325.*; quippè, ut ejus beneficio fruatur, illud solemniter factum ostendere obstringitur: *ibid. n. 85. p. 325.*

Beneficiatus hæres non tenetur exigere hæreditaria credita: *tr. I. l. 3. c. 8. n. 95. p. 396.*; nec de nominibus non exactis rationem reddere: *ibid. n. 94.*; nisi ejus culpa inexigibilia fierent: *n. 96.*; & quando hæredis culpa siest. Et dicantur? *n. 97.*: sicut etiam non tenetur vindicare bona penes tertios existentia: *n. 98. 99.*; nec rationem reddere de pecuniis, quæ paulò ante defuncti mortem apud illum erant: *n. 100.*; nec de mobilibus non solidæ materiæ: *n. 101. 102.*: secùs est in hærede gravato: *n. 103.*; obstringitur è converso hæres beneficiatus rationes reddere de fructibus rerum hæreditatis, post scientiam creditorum perceptis: *n. 104. 105. p. 327.*; de debitis solutis post creditorum scientiam: *n. 107.*; & sufficit ad hoc, quod hæres possit suspicari hæreditatem non esse solvendo: *ibid. n. 108. 109.* Teneturetiam confiscare rationum libros: *n. 116. p. 328.*, contrarium versò in *n. 118. 119.* Et quando adversus eum juretur in litem?

Dudum invenies in verb. *Juramentum.*

An si fuerit insimul hæres, & successor maioratus, valeat reivindicare bona à defuncto alienata? Post non parvam disceptationem affirmativè resolvitur in *tr. 1. l. 3. c. 8. ex n. 122. usque 142. ap. 329.* Et pro limitationibus disquires forsitan:

An dentur in jure casus, in quibus hæredi inventarium non prospicit? Quis ibit inficias? Undecim videsis in *tr. 1. l. 3. c. 8. à n. 143. ad 155. p. 330.*, quò te invito, ne multus hic videatur.

An hæres, non obstante inventarii beneficio, cogatur legata solvere cum augmēnto accidente post conditum testamentum? Quis ambigit? *tr. 1. l. 3. c. 8. à n. 156. ad 161. p. 331.* Et quid quò ad fructus post conditum testamentum? Idem autemamus: *l. 3. c. 8. à n. 162. ad 181. ap. 331.*, ubi multifariam intelligitur.

An è extraneus, se offerens ad adeundam hæreditatem sine inventario, sit audiendus, & præferendus hæredi suo Volenti adire cum beneficio inventarii? Negative in *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 182. p. 333.*

Hæres promittens solvere creditoribus debita hæreditaria, & legatariis legata, censetur facere actum contrarium privilegio inventarii: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 2. p. 363.*; & tunc ex propria promissione, & obligatione an teneatur? Affirmativè in *n. 4 5 7.*; negativè à *n. 8 ad 23. ap. 363.*

Beneficio inventarii non juvatur hæres quò ad proprias obligationes: *dicit. c. 11. n. 3. p. 363.*; quia hæres convenitus nomine proprio inventarii beneficio non juvatur: *ibi n. 6. p. 363.*

Beneficiū inventarii, licet debeat hæredem præservare, ne sit in damnum, non solum debet esse in creditorum perniciem, ac damnum: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 162. p. 129. & n. 122. p. 131.*

Rex an uti queat beneficio inventarii? *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 97. p. 520.*

An acceptans hæreditatem paternam sub protestatione beneficij inventarii, illo gaudeat immiscendo bonis, & posteà nullo factō iuventario patris sub velamento, quod prius matris inventarium confiscentur erat? *tr. 9. q. 72. 10t. ap. 408.*

Quò ad probationem.

Quam probationem inducat inventarium quodlibet, & inventarium bonorum delinquentium? Aspicias verb. *Probatio.*

Inventarium allegans an illud probare teneatur? Quidni? *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 149. p. 259.*; & non sufficit indicare Notarium, penes quem factum esse dicit: *n. 150. p. 259.*

Factō inventario, non admittuntur tutores, & curatores ad probandum bona ibi scripta tanta non esse: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 25. p. 121.*

Quò ad remissionem.

Inventarii factio remitti nequit usufructuario: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 3. p. 423.*; immo nec à Principe remitti valet: *ibid. n. 4.*; etiamsi testator pœnam privationis apponat usufructuario conficiendi inventarium: *n. 5.*; semper tanien remissio testatoris aliquid operatur, de quo *ibi n. 6. p. 423.*

Confectio inventarii remitti potest à testatore: *tr. 1. l. 1. c. 5. num. 1. p. 93.*; etiam quando ex lege, statutove fieri debuisset, modò justa adsit causa: *ibi n. 2. p. 94.*, quacum etiam judek remittere valet: *n. 3.*; remissa tamen à testatore, à judice decerni potest, si minoribus proficit: *n. 4. p. 94.*

Quid contineat liberatio generalis de non confiendo inventarium à marito uxori facta? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 37. pag. 8.*

Reliqua in verb. *Remittere.*

*Invidia carpitur: Prolog. in versl. Ulti-
terius accipe.*

Invi-

PRÓLOGO

I dñe Q[ua]ndus fidei, Q[uo]d i[n] d[omi]no
Ihes, Robt[er] regis, f[un]ctio[n]e
tributio[n]is s[ecundu]m o[pt]imam i[n]stitutio[n]is locib[us], sedo
iudicavit acutu[m] ut C[on]silio[rum] Ecclesiast[ic]o[n]um
corrigendum videlicet i[n]stitutio[n]em, H[ab]et
tunc Regi nomen delectum libbliciter offe-
runt. Et misericordia exaudiendu[m]
sumit. Ut illi tunc o[pt]ime loquuntur
in annis 1563

Antonio Mancini Pegna

G N G

